GAZETA KRAKOWSKA

Nro 2.

Z KRAKOWA DNIA 5 STYCZNIA 1823 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z *Krakowa*. —

W dalszym ciągu 7go posiedzenia Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiey d. 9go Grudnia 182 r.

Reprezentant *Mąkólski* Prezyduiący w Kommissyi Skarbowey poddaiąc rozwadze Izby Prawodawczey proiekta Senatu w materyi Skarbowey, z Uchwały Kommissyi Skarbowey tak dla informacyi Izby Prawodawczey, iako i Kommissyi Skarbowey, a przytem zapewnienia wieczney trwałości Budżetu przez Kommissyią Organizacyiną postanowionego, zwlaszcza, że exemplarz onegóż pisany może przez czas podpaść naruszeniu przedstawił potrzebę ogłoszenia drukiem pierwszego Budżetu przez Kommissyią Organizacyiną postanowioneg zatrwaiące prawo oznaczonego.

Marszałek Seymu tłomacząc zwłokę nieodłączna od dłuższego czasu przy zaięciu się drukowaniem Budżetu przedstawiał czyliby przez odpis Budżetu i odczytanie onegóż w Izbie Reprezentantów troskliwość Reprezentacyi zapewnioną nie była.

Reprezentant *Lipczyński* wniósł, iż na moment zaspokoiłaby wprawdzie wiadomość Budżetu Reprezentacyią, lecz gdy się tyczy podatków, każdemu Kontrybuentowi winien bydź wiadomy, tym więcey, że opieraiąc się na Reskryptach Kommissyi Organizacyiney za nietykalne przedstawionych, powszechność interessuie.

Reprezentant *Soczyński* czytał drukowany Reskrypt Kommissyi Organizacyiney pierwszy ie, Budżet za trwaiące prawo oznaczaiący, ztąd przeto połączoną potrzebę ogłoszenia samegoż Budżetu oznacza.

W skutku zatym powyższych wniosków Izba Prawodawcza postanowiła wezwać Senat o ogłoszenie drukiem pierwszego Budżetu przez Kommissyią Organizacyiną postanowionego.

Reprezentant *Mąkolski* Prezyduiący w Kommissyi Skarbowey wprowadził pod decyzyią Izby Prawodawczey proiekt Senatu do Ustawy uchylaiącey podatek Kamelaryiny przez Starozakonnych Miasta Żydowskiego Kazmierza opłacany.

Przedstawiaiąc opinią Kommissyi Skarbowey przeciw nieprzyięciu proiektu, oświadczył, iż gdy powody ustanowienia tego podatku na Seymie roku 1817 przez Senat przedstawione exystuią, albowiem w Tytule V. Dochodów IX. Gmin Mieyskich, tychże Gmin Dochody wynoszą

61,629 Złp. a przeto podług pomienionych zasad Senatu z proporcyi ludności czerpanych, podatek ten nietylko niezniesionym, lecz przeciwnie podwyższonym byłżby powinien, ile wten czas ludność Starozakonnych wynosiła 5000 która do dziś dnia się powiększyła.

Marszałek Seymu tłómaczył, iż podatek pod tytułem porównania ofiary z Dochodów Kamelaryinych Miasta Krakowa w ogólney Massie przychodu Kraiowego wlączonych, do postanowienia którego zebrani w roku 1817 Reprezentacyia Kraiowa widziała się bydź zniewoloną z powodu niemożności zastąpienia nieuchronnych potrzeb publicznych, dochodami iakie wówczas do Skarbu Rzeczypospolitey naszey wpływały, a który przez mieszkańców Starozakonnych Miasta Każmierza w Summie Złp. 6536 iest płaconym, ściągnął był na siebie uwagę Trzech Nayiaśnieyszych Proteguiących Kray ten Dworów, których Rezydenci iednobrzmiącemi Notami w miesiącu Grudniu r. 1818 podanemi, oznaymili Senatowi życzenie usuwania tego wszystkiego, coby za nieodpowiadaiące zamiarom Statutowi wskazanym, poczytywane bydź mogło. Senat powolny podobnym insynuacyiom, podał proiekt uchylenia tego poboru z inicyatywą, i tę następnym Seymom poddaie, w którym ciągu wprowadzony na teraz proiekt ulega decyzyi Izby prostą większością głosów, przyczem Marszałek Seymu obiaśniał, iż fundusze Kamelaryinę Miasta Krakowa pochodzą z źródeł iakich Miasto Zydowskie nieposiada, a które na fundusz ogólny Przychodów Kraiu wchodzą.

Delegowany Senator *Radwański* oświadczył, iż podatek Kamelaryiny ciąży przychody Miasta Krakowa iakiemi są Dobra, Kapitały i realności Mieyskie, podobnieby należało rachować przychody Miasta Zydowskiego w poborze Czopowego i bramowego, lecz gdy przez Statut urządzaiący Starozakonnych dochody te przeznaczone są na wyłączne potrzeby Miasta Zydowskiego iakiemi są opłaty Rabina, Komitetu, opłacanie długów Kahalnych i utrzymywanie Szpitalu, podatek proiektem do zniesienia wniesiony stale się osobistym, a przytem Starozakonni wszelkie inne podatki Kamelaryine ponosić muszą, iest zatem sprawiedliwym, azeby w porównaniu ciężarow publicznych od opłacania Kwoty tytułem podatku Kamelaryinego Zydowskiego uwolnieni byli.

Reprezentant *Librowski* Członek Kommissyi Skarbowey przedstawił, iż Kommissyia Skarbowa przekonała się, że Starozakonni w części mnieyszey na teraz płacą z ogólnych składek podatek Kamelaryiny, z względu na powiększoną ludność, a ztąd większey liczby Kontrybuentów.

Reprezentant *Mąkolski*, Prezyduiący w Kommissyi Skarbowey wniosł, i Starozakonni nie maią własnych funduszów Kamelaryinych, i gdy ich Miasto podniosło się przez napływ Mieszkańców, podatek Kamelaryiny nie zniesieniu, lecz podwyższeniu uledz powinien.

Marszałek Seymu oznaymił, iż podatek Kamelaryiny Starozakonni nieopłacaią szczegółowo, tylko Konsumpcyiny podatek czyli koszerne od mięsa dostarcza na niego fundusz, który podatek Konsumpcyiny Zydowski z woli samychże Starozakonnych, Kommissyią Organizacyina w zamiarze opłacenia długów Kahalnych, Rabina, Szpitalu i Komitetu do poboru przez licytacyią wskazała, i z tego więc na podatek Kamelaryiny Zydowski część odciąganą była z

uwagi zatem, iż podatek Kamelaryiny na Religii z Konsumpcyinego Zydowskiego iest oparty, radził Marszałek zniesienie onegoż.

Reprezentant *Soczyński* wniósł, iż podatek koszernego przez Starozakonnych dawniey dawniey opłacany nie exystuie i iest zniesiony przez Statut urządzaiący Starozakonnych.

Marszałek Seymu oświadczył, iż Starozakonni potrzebuiąc oddzielnych funduszów na własne wydatki powyżey wyrażone, sami żądali od Kommissyi Organizacyiney pozwolenia, iżby Konsumpcyiny podatek na powyższe cele przez licytacyią do poboru wskazany został, co gdy Kommissyia Organizacyina postanowiła, Senat oddzielnie Administruie ten pobór z Komitetem Starozakonnych.

Reprezentant *Soczyński* pobór Konsumpcyinego Zydowskiego uważał za podatek przeciw Budżetowi, i gdy wszyscy Mieszkańcy Kraiu równey są opiece poddani, dla przekonania się o tym poborze żądał złożenia Aktów Seymowi.

Reprezentant *Darowski* obiaśniał, iż pobór Konsumpcyinego Zydowskiego nie iest podatkiem, którýby wpływał do Skarbu publicznego, iest to przez Starozakonnych wynaleziony środek zaspokoienia wydatków Rabina, Szpitala i umorzenia długow Kahalnych, i aczkolwiek Gmina Starozakonnych z Konsumpcyinego i bramowego ma prawo robić składki, gdy iednak w poborze wcisnęły się nadużycia, Komitet Starozakonnych podał do Kommissyi Organizacyiney o utrzymanie podatku koszernego, i na to otrzymawszy zezwolenie, pod dozorem Rządu pobiera ten podatek drogą licytacyi, dochód iednak ten niebył nigdy przedmiotem Dochodów publicznych i na Budżecie nie znaydował się.

Reprezentant *Soczyński* obstawał przy żądaniu kommunikacyi Aktów poboru tego podatku dla rozpoznania przez Reprezentacyią.

Reprezentant *Darowski* oświadczył, iż Rząd ma nadzór nad przychodami i wydatkami Gminy Starozakonnych, iako w przedmiocie Administracyinym.

Reprezentant Hr. *Żeliński* obiaśnienie poboru podatku Konsumpcyinego Zydowskiego na zasadzie dobrowolney składki znaydował załatwiaiące przedmiot deliberacyi dalszey.

Marszałek Seymu czytał §. 9 Statutu urządzaiącego Starozakonnych i z tego zasadę dobrowolną składki Gminy Starozakonnych w pobieranym drogą licytacyi podatku Konsumpcyinym oznaczał zwłaszcza, że trudne iest Klassyfikowanie Starozakonnych.

Reprezentant *Haller* z powodu powodu poprzednich uwag Marszałka, iż podatek Kamelaryiny Zydowski na Religii iest oparty, wniósł, iż nie sam podatek, tylko sposób onegoż wybrania z składki oddzielney Konsumpcyinego iest podatkiem na Religii opartym, a tak nie masz powodu zniesienia.

Reprezentant *Lipczyński* w dobrowolney składce Starozakonnych nie uznawał podatku, radził tylko obmyślenie środków przeciw nadużyciom w poborze składki Konsumpcyinego zwłaszcza co do Starozakonnych na wsiach mieszkaiących.

Marszałek Seymu poddał przeto decyzyi Izby Prawodawczey proiekt Senatu uchylenia podatku Kamelaryinego, i gdy nie było iednomyślności, przedsięwziętym, zostało sekretne kreskowanie, skutkiem którego gdy za proiektem okazało się głosów 10 przeciwko 31. Proiekt za nieprzyięty ogłoszony został.

Reprezentant X. *Chudek* odczytał wniosek nadania prawa politycznego obieralności Dzierżawcom wieczystym.

Delegowany Senator *Radwański* przedstawiaiąc własności przez Konstytucyią do prawa politycznego obieralności przepisane, dla Dzierżawców wieczystych możność nadania tego prawa oznaczał względnie tych co opłacaią podatek Gruntowy 50 Złp.

Reprezentant *Piekarski* oznaymił, iż Kommissyia Włościańska robiąc Anszlagi Dzierżaw wieczystych nie odtrącała podatku ofiary 24 grosza, i ten iest w czynszu Dzierżawcom wieczystym porachowany, a przeto z całości posiadanych gruntów może bydź wzięta miara opłaty podatku gruntowego.

Reprezentant *Soczyński* Kwalifikacyą do prawa obieralności Dzierżawców wieczystych zostawiał Wóytom, z zasady iż znacznieysza część Dzierżawców wieczystych trudniąc się wyrabianiem Wódek iako Fabrykanci uważani, i w tym charakterze maiący prawo obieralności na liście wotuiących umieszczeni bydź mogą.

Reprezentant *Lipczyński* posiadanie prawa politycznego obieralności przyznawał Dzierżawcom wieczystym z tytułu płaconego z czynszem podatku gruntowego.

Marszałek Seymu oznaymił, iż zaprzeczenie prawa politycznego obieralności Dzierżawcom wieczystym ma zasadę na Konstytucyi, która potrzebne Kwalifikacyie wszczególe oznaczyła, przesłaniu iednak wniosków Senatowi nic nieprzeszkadza, w czym gdy zaszła iednomyślność, postanowiono wniosek Reprezentanta X. Chudka przesłać Senatowi.

Reprezentant Hr. *Zeliński* złożył Prośbę Włościan Wsi Rząski Szlacheckiey o porównanie w Podatku Dymowym z ościennemi Wsiami.

Marszałek Seymu oznaymił, iż iest Prawo Seymowe porządek dochodzenia przeciążeń w Podatku Dymowym przepisuiące, podług którego Senat za przesłaniem Prośby postąpi.

Delegowany Senator *Radwański* oznaczaiąc zasadę podatku Dymowego z Konstytucyi r. 1775 przedstawił, iż rozkład dopełnia się w stosunku posiadanego Gruntu i ztąd nierowność dla Włościan w oznaczeniu tego podatku pochodzi, nie przechodzi iednak kwoty Złp. 10 gr. 15 i przez się ginie, gdy iest posiadanie większe gruntów.

Reprezentant *Konopka* obiaśniał zmnieyszenie się Dymowego na Włościanach przez pomnożenie się Dymów z ludności powiększaiącey się względnie których opłata Dymowego przybywa na ogół podatku całey Gromady przy lustracyi wykazanego.

Reprezentant *Soczyński* utrzymywał podanie Gromady wsi Rząska Szlachecka za skargę i tego kommunikacyią do Kommissyi Prawodawczey z Art: 154 Statutu urządzaiącego Zgromadzenia Polityczne wniósł.

Marszałek Seymu oznaymił, iż prośba ich iest przedmiotem Administracyinym przez samąż Uchwałę Seymu Senatowi oddanym w dochodzeniu przeciążeń Dymowego; poczem prośbę powyższą postanowiono przesłać Senatowi do urzędowego użycia.

Reprezentant *Haller* podniesienie przemysłu Narodowego podaiąc za przedmiot tak ważny, że naydrobnieysza iego gałęź godna iest uwagi, przy wzmaganiu się Kunsztów wyrabiania Srebra, wniósł proiekt do prawa zaprowadzenia Kontrolli czyli zaręczenia publicznego w o-

znaczeniu [proby] Srebra poruczaiąc tę Komitetowi przysięgłęmu pod naczelnictwem Professora Chen.ii w Uniwersytecie.

Izba Prawodawcza Projekt powyższy Senatowi przesłać postanowiła.

Reprezentant X. Dzianott oddaiąc zalety ś. p. Bernardowi Dwernickiemu Prezesowi Trybunału I. Instancyi którego usiłowania w usłudze publiczney do podeszłego wieku powszechnie są znane, uczynił wniosek przeznaczenia pozostałey Małżonce pensyi dożywotniey i gdy Senat inicyował na ten cel 1200 złot: pols. rocznie oświadczył Mowca, iż gdy zmarłey przy systemizowaney pensyi Prezesa Trybunału 6000 złp. rocznie, przez Reprezentacyą 2000 złp. miał dodane, a tak kwota ta, zostawiąc następcę przywłaściwey poprzedniey Pensyi 6000 złp. może bydź użytą na Pensyą dla Wdowy w nagrodę zasług Małżonka.

Marszałek Seymu z powodu odczytanych Inicyatyw Senatu do proponowanych dodatków do Budżetu gdy między temi iest Pensya dla P. Dwernickiey oznaczona polecał użycie wniosku Reprezentanta X. Dzianott przy decyzyi Budżetu, i wprowadzanych dodatkach.

Reprezentant *Szczyński* z powodu, iż tylko kwota złp. 1200 iest oznaczona dla Pani Dwernickiey znaydował potrzebę Inicyatywy Senatu do iey powiększenia i w tem celu Izba Prawodawcza wniosek Reprezentanta X. Dzianott za złożeniem onegoż na piśmie Senatowi przesłać postanowiła.

Leon Chwalibogowski,
Sekretarz Seymowy.

Z Paryża d. 18 Grudnia.

Onegday po godzinie 4 pracował N. Król z Ministrem spraw zagranicznych Xciem Montmorency, a wczoray po przybyciu rano nadzwyczaynego gońca z Werony, o godzinie 1 z południa Posłowie i Ministrowie zagraniczni, pomiędzy któremi znaydował się także Xżę Welington mieli u J. K. M. posłuchanie.

Do szkoły politechniczney zapisało się przeszło 300 kandydatów, lecz tylko 99 za zdatnych uznanych zostało.

Siedemdziesiątczteroletni Arcybiskup Tuluzy, Clermont Tonnere, wyniesiony został przez Papieża na kardynała.

Autor wiersza do cieniów Lallemanda, Roch, skazany przez sąd został namiesięczne więzienie i zapłacenie 50 Fr. kary, ponieważ usiłował teraźnieyszy Rząd ohydzić.

Vicehrabia Chateaubriand oczekiwany iest około 20 b. m. na powrót z Werony.

Izby prawodawcze zwołane bydź maią na d. 28 Stycznia.

P. Lafitte posłał prezydentowi 12go obwodu miasta 10,200 Fr. dla rozdania pomiędzy ubogich. Jakże długo, zapytuie się z tego powodu dziennik Goniec, potwarcy będą szkalować dobrych obywatelów, i szacownych deputowanych?

Wczoray był tu dyplomatyczny obiad u Posła Rossyyskiego.

Dziennik Sporów donosi z Werony pod d. 9 b. m. iż z 40,000 Austryiaków stoiących w Neapolu i Sycylii, odciągnie 17,000; na Sycylii pozostanie tylko osada w zamku Palermskim. Wyznaczona bydź ma dla Neapolu i Sycylii konsulta, dla ustanowienia podatków, które przechodzą maxymum wedle mądrego systematu P. Medicis. Ma ona narażać się nad urządzeniami zapobiegaiącemi rewolucyi pod oycowskim rządem teraźnieyszego Monarchy i iego następców. Przypomnieć sobie należy,

iż w rozporządzeniach Królewskich z r. 1816 do 1820 zostawionem iest ostateczne urządzenie skarbu powszechnem Stanom, które razem zaręczyć maią za dług kraiowy i przechodzące od r. 1816 maxymum podatki zatwierdzić. Porządek w skarbie i odpowiedzialność są bezwątpienia naylepszą tarczą przeciw rewolucyiom. — Ustąpienie woysk Austryiackich z Piemontu rozpocznie się z końcem teraźnieyszego roku, a ukończy się przyszłego w Wrześniu. — Pytanie względem Hiszpanii zostawiono do roztrzygnienia Francyi, czyli użytecznem bydź może zbroyne się wdanie lub użycie układów? — Co do Grecyi nie podobna przeniknąć taiemnic polityki, ponieważ nowa zmiana Ministrów w Stambule zawiodła wszystkie nadzieie dyplomatyków.

Dziennik Gwiazda zawiera z wyszłych dotąd względem woyny przeciw Hiszpanii naymocnieyszy artykuł. Niema pokoiu (wyraza między innemi) z Rządem, który przymuszony iest dla utrzymania się łupić duchowieństwo; niema pokoiu z Rządem, który więzi Króla swoiego i grozi woysko swoie wysłać za granicę, byle mu dano czas do pomnożenia go i wyćwiczenia; woysko, które otwierać sobie ma drogę przez wyzywanie do buntu, przypomina wyrzeczenie Pitta: " W iakimkolwiek bądź okaże się rewolucyia kształcie, nigdy nienależy się z nią układać. Jey zasady i czyny wszystko pochłoną, a kto się do niey zbliży, wpadnie w iey odmęt, i t. d. „ Donosi oraz, że z Werony nadbiegł goniec, po którego przybyciu Xiże Montmorency udał się do Króla; że w Baionie wszystko iest w poruszeniu i zapowiada woynę, i że pomimo nie łogodney nawet pory roku naprawiane są warownie. Nakoniec umieszcza list Jenerała Quesady, w którym wzywa woysko Francuzkie, aby wkroczyło do Hiszpanii, i zapewnia, iż ieżeli wahali się dotąd Nawarzanie i Arragończykowie, tedy działo się to iedynie, że oczekiwali na Francuzów; lecz skoro wniydą, cała massa ludu połączy się z niemi i w tryumfie zaprowadzi ich aż do Madrytu.

Monitór podaiąc w kształcie listu z Werony przebieg obrad tamteyszego Kongressu, wyraza między innemi: Gabinet Londyński nie oświadczył się, iakiey chwyci się strony w wypadku woyny z Hiszpanią. Tym sposobem Anglia zdaie się zostawiać sobie wolne działanie, względem którego inne Mocarstwa obojętnemi bydź nie mogą. Nie wdaiąc się w rozbiór sprawy Greków, żąda o tylko aby Porta w całey rozciągłości dopełniła warunków Bukaresztskiego traktatu. Zapewniaią więc, iż ieżeli przez odrzucenie Porty warunków wielkich Mocarstw, nastąpi między nią i Rossyią woyna, Austryia postawi na granicach Banatu, Bukowiny i Kroacyi 100,000 woyska. — Plan utworzenia we Włoszech związku na wzór Niemieckiego zdaie się bydź Austryi zostawionym.

Gdy kilkunastu officerów z woyska Miny przez woysko wiary pojmanych, przyprowadzono do Tuluzy, wzięto ich z początku za należących do Krolest i źle przyięto. Ale skoro przekonano się, iż są z woyska konstytucyynego, dostarczano im zewsząd wsparcie i tyle odzieży nasłano, że wszystkiey przyiąć nie mogli.

Z Puicerda d. 6 Grudnia.

Osada nasza składa się teraz z 600 ludzi piechoty i 50 jazdy pod rozkazami Hr. Linatti.

W całey Hiszpańskiey Cardagne

wszyscy ludzie, którzy oręż nosić mogą są uzbroionemi. — W tey chwili dowiadujemy się, że Baron Eroles przybył do Laboursi przy Pallas i zgromadził do 1200 swoich stronników.

Jenerał Mina udał się onegday ztąd pro to do Seo d'Urgel. Cytadela tego miasta iest ściśło zamknięta, i Mina zdaie się chcieć szturmem ią opanować.

Z Perpignanu d. 8 Grudnia.

Matalloma, prezes Rejencyi Urgelskiey, nie odwiedził naszego prefekta, sądząc, iż powinien go pierwey odwiedzić. Prefekt zaś nie uczynił tego, ponieważ Rejencyia nie była przez nasz Rząd uznaną. Arcybiskup Tarragony odwiedził prefekta i żalił się na brak pieniędzy, ponieważ pożyczka Ouvrarda upadła. Dziś udała się cała Rejencyia, wyiąwszy rzeczonego Arcybiskupa, do Tuluzy.

Jenerał Torrioris wyruszył przeciw Odonelovi; lecz ten nie czekał go, ale podzielił swe woyska na dwa oddziały dla łatwieyszego ustępu: Odonel udał się do doliny Ronkal, a Juanito dowodzący drugim oddziałem, stanął nad brzegiem Ebro. Znaczna część officerów z korpusu Odonela przybyła do Pau i do St. Jean Pied de Port. — Cała reszta woyska wiary składa się z 3500 ludzi, ktorzy rozłozonemi są w Rivesalte, St. Laurent de la Salangue, w la Rogne - Sorede i niektórych wsiach pod Pireneami.

Jenerał Milans przybył d. 8 b. m. do Figueras i nałożył na to miasto 10,000 Fr. kontrybucyi za sprzyianie fakcyonistom.

Mina wydał odezwę do mieszkańców Cerdagne, w ktorey wyraził: że skąk tylko pokazały się narodowe woyska na ich ziemi, zdraycy i nieprzyiaciele oyczyzny zniknęli iak dym, i z ukontentowaniem postrzegł radosne przyięcie przez mieszkańców woyska narodowego. — W każdym powiecie urządzana iest konstytucyyna milicyia po opuszczeniu go przez woysko wiary, po części z tych samych ludzi, którzy zbiegli od tego woyska, w którem powiększa się coraz bardziey nędza.

Zbiegli do Francyi officerowie woyska wiary zapewniaią: że gdyby otrzymali byli posiłki od Francyi, pochód ich do Madrytu byłby tylko iednodniowy. Inni zaś naganiaią bardzo Rejencyią.

Z Madrytu d. 7 Grudnia.

Z powodu rocznicy urodzin Królowey, która 20sty rok zaczęła, była wczoray gala u Dworu.

Poseł nasz przy Dworze Londyńskim, P. Jabat poiechał na swoie przeznaczenie.

P. Villanueva, któremu sprawuiący interessa Stolicy S. w Turynie, paszportów do Rzymu odnowił, oczekuie w Genui na rozkaz naszego Ministeryium. Jakkolwiek zagraniczne pisma głoszą, nie okazano tu iednak dotąd naymnieyszey niechęci Papiezkiemu Nuncyuszowi.

Jenerał Mina posłał mnóstwo zakonników, których klasztory na granicy zniesionemi zostały do Andaluzyi. Do Malagi przybyło ich 37, których w tamteyszych klasztorach umieszczono.

Herszt fakcyionistow Bessieres trzyma się ieszcze w Mequinenza, i czynione są przygotowania do opanowania tego miasta mocą oręża.

Dziennik *Widz* zawiera dziś doniesienie o wzięciu d. 28 z. m. Catalayud. Fakcyioniści, ktorzy zmuszonemi zostali do opuszczenia tego miasta, liczyli do 700 ludzi. Konstytucyyny Jenera

Torres dognał ich przy Calomacha i zbił na głowę.

Minister spraw wewnętrznych wniósł do Stanów utrzymanie klasztoru Las-Batuecas. Jakkolwiek mocno opierano się temu wnioskowi, odesłano go iednak po zdanie sprawy dotyczącey się kommissyi.

— D. 9. —

Król zatwierdził uchwałę Stanów względem patryiotycznych towarzystw i drukiem ogłoszoną została. Zatwierdził niemniey ich uchwałę względem utworzenia obligacyy skarbowych na 40 mill. realów na 5 od sta prowizyi. Pożyczka ta w krótce zapewne uzupełnioną zostanie, ponieważ pierwsze handlowe domy Londyńskie oświadczyły się przyiąć rzeczone obligacyie.

Podług urzędowego doniesienia prefekta Ciudad real woyska konstytucyyne uderzyły na Herszta fakcyionistów Zaldivar przy Parzana i cały iego korpus zniszczyły. On sam miał na placu boiu poledz.

Pierwszy zaciąg do woyska 7900 ludzi iest iuż uskuteczniony, a drugi w liczbie 29,900 rozpoczął się, i iak tylko ukończony zostanie milicyie prowincyionalne doprowadzone będą do 87,000 ludzi.

Stósownie do zawartego z Anglikami kontraktu w porcie Alikante oczekiwanych iest 50,000 karabinów.

W stolicy tuteyszey panuie ciągle nayzupełnieysza spokoyność. — Z prowincyy nadchodzą naypomyślnieysze doniesienia. — Banda Merino iest zupełnie rozbita. — Z uszłych z samey doliny Konka powstańców utworzył Mina dwa batalliony.

W Barcelonie znayduią się dwa balaliony Włochów każdy po 400 ludzi pod Pułkownikami Alini i Bachiaratti. Hr. Bianchi chce ieszcze! z samych officerów utworzyć kompaniią ułanów.

Z Rio - Janeiro d. 20 Listopada.

Xże Rejent Brazylii przyiął d. 12 b. m. w którym dniu 24ty rok życia zaczął, tytuł i godność konstytucyynego Cesarza i nieustaiącego obrońcy Brazylii. Następuiący słowy wyraził to przyięcie: — „ Po wysłuchaniu zdania moiey rady stanu i prokuratora ieneralnego, i porozważeniu przełożeń różnych prowincyy, tudzież przekonawszy się, że taka iest powszechna wola wszystkich innych, tylko nie mogły ieszcze nadesłać swoich przełożeń; przyymuię tytuł konstytucyynego Cesarza i ustawicznego obrońcy Brazylii. „ — Gdy tę odpowiedź z ganku pałacowego oznaymiono ludowi, okazała się powszechna radość. Prezes senatu wykrzyknął, co krocie ludu powtorzyły: Niech żyie Swięta nasza Religiia! niech żyie Don Pedro I. konstytucyyny obrońca Brazylii i panuiący w Brazylii Dom Braganzy! niech żyie niepodległość Brazylii! niech żyie konstytucyyne i prawodawcze zgromadzenie Brazylii! niech żyie konstytucyyny lud Brazyliyski! Gdy ukonczyły się okrzyki ludu, nastąpiły woyskowe przy setnem wystrzale z dział i trzech z ręczney broni. Potem N. Cesarzowa z córką przejechała w przepyszney karecie i przy świetnym orszaku, a nie zadługo za nią N. Cesarz na *Te Deum* do kaplicy zamkowey. Po ukończonem nabożeństwie pokazali się Cesarstwo w oknach, dano znowu 100 razy z dział ognia i powtorzono okrzyki, potem przeciągnęły woyska około pałacu na swoie stanowiska. Officerowie wrócili się dla złożenia swoiego uszanowania NN. Cesarstwu. W wieczór całe miasto było oświecone i Cesarstwo udali się na teatr, gdzie śpiewana była pieśń przystósowney sztuce na tę uroczystość. NN. Cesarstwo z niewypowiedzianym zapałem przyiętemi zostali. Okazy radości i oświecenie były pomimo deszczu nazaiutrz powtórzone. — Dla wszystkich zbiegów, którzy w przeciągu 2 miesięcy powrócą, ogłoszone zostało Cesarskie przebaczenie. Cesarz nakazał odmienić herb państwa, i banderę.